

## О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

### I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 97. став 1. тачка 6. Устава Републике Србије, којим се утврђује да Република Србија, уређује и обезбеђује, између осталог, јединствено тржиште, правни положај привредних субјеката и систем обављања појединих привредних и других делатности.

### II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Област техничког законодавства је до сада била уређена Законом о техничким захтевима за производе и оцењивању усаглашености („Службени гласник РС”, број 36/09), као и подзаконским актима донетим на основу тог закона. Овај закон је у био делимично усаглашен са европском регулативом у овој области која је важила у време његовог доношења.

Након периода примене овог закона у трајању од осам година, пракса је показала да је у циљу ефикаснијег обављања послова из области техничког законодавства неопходно прописати нова законска решења. Ово нарочито имајући у виду потребу даљег усаглашавања техничког законодавства у Републици Србији са регулативом и праксом која се примењује у Европској унији, односно са одредбама Одлуке ЕУ бр. 768/2008 Европског парламента и Савета од 9. јула 2008. године о заједничком оквиру за трговање производима и укидању одлуке 93/465/ЕЕЗ (*Decision No 768/2008/EC of the European Parliament and of the Council of 9 July 2008 on a common framework for the marketing of products, and repealing Council Decision 93/465/EEC*). Ова потреба је нарочито дошла до изражаја након билатералног и експланаторног скрининга за Поглавље 1 – Слобода кретања роба, одржаних у 2014. години, те након припреме и достављања Европској комисији нацрта Стратегије и Акционог плана за хармонизовану област у оквиру припреме за отварање тог преговарачког поглавља, у децембру 2016. године.

У складу са важећим законом, министарство надлежно за послове привреде - Министарство привреде обавља послове који се односе на техничке прописе, што укључује прописивање основа за доношење техничких прописа и оцењивање усаглашености производа, припрему и доношење техничких прописа, именовање тела за оцењивање усаглашености, пријављивање техничких прописа и тела за оцењивање усаглашености, признавање иностраних исправа о усаглашености и спровођење других активности које су у функцији подршке наведеним пословима.

С обзиром да се овим законом системски уређује област техничког законодавства, пословање привредних субјеката у Републици Србији и заштита здравља и безбедности потрошача, предлагач кроз текст Нацрта закона дефинише правни основ за унапређивање техничког законодавства, усклађивање са најбољом праксом ЕУ и савременим стандардима у области технике, побољшање услова за пословање и развој српске привреде, као и смањивање нелојалне конкуренције и уклањање неоправданих препрека трговини. Такође, Нацртом закона се омогућава унапређивање заштите јавних интереса као што је заштита здравља и безбедности потрошача и других корисника, заштита имовине, заштита животне средине и заштиту на раду.

Анализа примене важећег закона је идентификовала одређене проблеме у вези са функционисањем и имплементацијом техничког законодавства: (1) неусаглашеност одређеног броја производа који се испоручују на тржиште, (2) неуједначен учинак именованих тела и (3) сложеност и неадекватност дела важећих техничких прописа (4) неодговарајући или недовољан правни основ у важећем закону за формулисање одредаба појединих категорија подзаконских аката.

Оцењено је да ће се значајан део ових проблема решити настављањем усклађивања са важећим законодавством ЕУ у овој области, што се посебно односи на пуну хармонизацију са Одлуком ЕУ бр. 768/2008, те бројне секторске директиве обједињене у тзв. Новом пакету за трговање производима, упутством и водичима ЕУ, посебно „Blue Guide“ („Плави водич“) о спровођењу правила ЕУ о производима из 2016. године. Такође, јавила се потреба и за прецизирањем одредби које, независно од заједничког тј. хармонизованог законодавства ЕУ, представљају правни основ за уређивање тзв. нехармонизоване области, односно техничких прописа који су искључиво националног типа, а у складу са Уредбом ЕУ 764/2008.

Поменути прописи ЕУ су донели важне новине у техничком законодавству, које укључују и пооштрене захтеве за испуњавање услова за именовање тела за оцењивање усаглашености, додатне режиме у вези са тржишним надзором, појачану одговорност и прецизиране обавезе испоручилаца у функцији заштите безбедности потрошача и корисника, посебно у вези са документацијом која прати производ на тржишту као и и обавезом јачања сарадње привредника са органима тржишног надзора.

Истовремено се јавила и потреба за растерећењем привредника посебно у вези са обавезама административне природе које нису неопходне са становишта реалног обезбеђивања испуњености безбедносних захтева, или представљају непотребне препреке трговини, или не узимају у довољној мери статус малих и средњих предузећа приликом прописивања одређених обавеза.

Имајући у виду све горенаведено, оцењено је да само доношењем новог закона могу бити превазиђени уочени проблеми у примени, нарочито ако се узме у обзир да је више од две трећине одредби важећег закона потребно изменити како би се постигао планирани ефекат.

### III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чл. 1-3. овог закона прописују предмет, подручје примене и значење појединих израза. Овај закон уређује начин прописивања техничких захтева за производе, начин оцењивања усаглашености производа са захтевима техничких прописа, обавезе испоручилаца и власника производа, претпоставка усаглашености, заштитна клаузула и клаузула ојединственом тржишту, важеће иностраних исправа о усаглашености, обавештавање о техничким прописима и поступцима оцењивања усаглашености, општи захтеви за именовање и обавезе именованих тела, нотификација тела за оцењивање усаглашености и техничких прописа, вођење регистара, као и вршење надзора над спровођењем овог закона и прописа донетих на основу овог закона.

У погледу примене и односа према другим законима потребно је нагласити да је ово „кровни“ закон за прописивање техничких захтева, при чему се мора имати у виду да се технички прописи могу припремати и доносити и на основу посебних (секторских) закона. Све ово чини „регулисано подручје“ у погледу безбедности производа. У случају да за поједине производе нису прописани технички захтеви по напред наведеним основама, у погледу безбедности производа на тржишту и током употребе примењиваће се Закон о општој безбедности производа.

Овај закон се примењује на све производе, осим на производе за које су технички захтеви уређени посебним законима и прописима донетим на основу тих закона. Уколико су технички захтеви за поједине производе прописани на основу посебних закона и прописа донетих на основу тих закона, а тим законима и прописима нису уређена поједина питања која уређује овај закон, на та питања се примењују одредбе овог закона.

Одредбе овог закона којима се уређује начин доношења техничких прописа, вођење регистра, клаузула о узајамном признавању, Српски знак усаглашености, поступак и начин именовања тела за оцењивање усаглашености, поступак и начин нотификације тела за оцењивање усаглашености, поступак и начин надзора над именованим и нотификованим телима и нотификација техничких прописа, примењују се и на производе за које су технички захтеви уређени посебним законима и прописима донетим на основу тих закона.

Неопходно је да поједине одредбе овог закона задрже универзални карактер ради централизованог вођења регистра техничких прописа и пријављивања техничких прописа у складу са међународним обавезама, као и ради пријављивања именованих тела за оцењивање усаглашености.

У погледу терминологије (члан 3.) законодавац се руководио изразима и дефиницијама из референтних докумената (српски и међународни стандарди, документи ЕУ), али уз неопходне измене и прилагођавање садржини и потребама овог закона.

Чл. 4-6. овог закона уређују појам техничког прописа, начин доношења техничког прописа и начин прописивања техничких захтева, као најважнијег елемента техничког прописа, чиме производ у смислу безбедности, постаје део регулисаног подручја на тржишту. Потребно је нагласити да регулисано подручје постоји само када су технички захтеви директно или индиректно садржани у техничком пропису. Кад су технички захтеви део стандарда на који се не позива нити један технички пропис, ради се о нерегулисаном подручју, а испуњавање тих техничких захтева унапређује квалитет производа, али не обавезује произвођача на примену истих. Код регулисаног подручја технички захтеви се прописују као обавезни, али само кад је то неопходно ради безбедности, при чему се мора водити рачуна о помирењу два, по правилу конфронтирана циља, од којих је један безбедност производа, а други избегавање препрека трговини.

Члан 7. уређује тзв. претпоставку усаглашености, односно да се техничким прописом може прописати да се претпоставља да је производ усаглашен са прописаним техничким захтевима ако је усаглашен са одговарајућим српским стандардима којима су преузети хармонизовани стандарди, или, уколико нема таквих стандарда у одређеној области, другим релевантним стандардима или техничким спецификацијама за ту област. Списак српских стандарда или техничких спецификација саставља министар који руководи радом надлежног министарства (у даљем тексту: надлежни министар) и објављују се у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Чл. 8-10. уређују прописивање оцењивања усаглашености, што представља други важан елемент техничког прописа. Пошто се техничким прописом утврде технички захтеви за поједине производе, потребно је утврдити и одговарајуће поступке оцењивања усаглашености производа са тим захтевима, а такође и дефинисати ко их и на који начин спроводи. У зависности од група производа и опасности које производ може представљати, Закон предвиђа различите субјекте који могу спроводити поступке оцењивања усаглашености, и то: произвођача, именовано, односно нотификовано тело за оцењивање усаглашености (лабораторија, контролно или сертификационо тело) или државу (орган државне управе) за производе који представљају највеће ризике. Закон, такође, предвиђа да ће се техничким прописом одредити и врсте исправе о

усаглашености коју је произвођач, заступник, односно увозник, дужан да за одређени производ сачини или обезбеди, пре његовог стављања на тржиште или употребу.

Такође, овај закон предвиђа да се техничким прописом може прописати да поједине активности оцењивања усаглашености спроводи тело за оцењивање усаглашености акредитовано у складу са одговарајућим српским стандардом који садржи захтеве за тела за оцењивање усаглашености.

Овај закон предвиђа и да се начин спровођења оцењивања усаглашености, начела и главни принципи оцењивања усаглашености, начин одређивања трошкова оцењивања усаглашености, модули и исправе о усаглашености уређују прописом који доноси Влада.

Такође, овај закон уређује начела прописивања поступака оцењивања усаглашености и модула у хармонизованој области тако да модул буде одговарајући за одређени производ, односно групу производа, да модул буде одговарајући у односу на врсту, природу и степен ризика који представља, односно који може представљати производ, ако је обавезно учешће независне треће стране, произвођачу се омогућује избор између модула оцењивања усаглашености којима се обезбеђује гаранција квалитета и модула сертификације производа, као и избегавање модула којима се намеће превелико оптерећење у односу на ризике за производе на које се односи технички пропис.

Чл. 11-13. уређује се оцењивање усаглашености које спроводи произвођач, именовано тело и орган државне управе. У циљу смањења трошкова произвођача, тренд је да се држава повлачи из улоге субјекта који спроводи оцењивање усаглашености (нпр. код широке лепезе техничких производа). Тако, овај закон прописује да у складу са захтевима техничког прописа произвођач може самостално да изврши оцењивање усаглашености сопственог производа са захтевима из техничког прописа и да о томе сачини декларацију о усаглашености, као и да обезбеди потребну техничку документацију.

У техничком пропису којим је преузето хармонизовано законодавство ЕУ, уколико поједине активности оцењивања усаглашености спроводи акредитовано тело у саставу произвођача, то тело мора да буде организовано као засебна организациона јединица, не сме да учествује у изради, испоруци, монтажи, коришћењу или одржавању производа чију усаглашеност оцењује и може да пружа услуге искључиво произвођачу у чијем се саставу налази.

Нацртом закона је предвиђено да ће се посебни захтеви за акредитована тела у саставу произвођача ближе уредити прописом који доноси Влада.

Такође, Нацрт закона прописује да, у складу са захтевима техничког прописа, именовано тело за оцењивање усаглашености као „независна трећа страна”, потврђује усаглашеност производа пре његовог стављања на тржиште. Правни поредак захтева од произвођача да се, у циљу потврђивања усаглашености његовог производа са прописаним захтевима, обрати телу које је за те послове именовало надлежно министарство. У том делу држава само прописује правила, а на произвођачу је слобода избора које тело ће изабрати.

Када је посебним законом или техничким прописом утврђено да оцењивање усаглашености спроводи орган државне управе, надлежни орган државне управе спроводи оцењивање усаглашености у складу са поступцима утврђеним тим прописом.

Када је посебним законом или техничким прописом утврђено да оцењивање усаглашености спроводи орган државне управе, тим прописом се може прописати да за потребе тог органа одређене активности оцењивања усаглашености спроводи овлашћено, одобрено или друго тело за оцењивање усаглашености, коме је тај орган одобрио активности оцењивања усаглашености.

Чланом 14. Нацрта закона прописан је Српски знак усаглашености, као и означавање производа овим знаком, ако је то утврђено техничким прописом.

Чл. 15-22. уређују се питања која се односе на опште захтеве за именовање тела за оцењивање усаглашености, обавезе именованог тела у вези са ангажовањем подизвођача, доношење решења о именовању тела за оцењивање усаглашености, обавештења која доставља именовано тело, надзор над радом именованих тела, суспензију или одузимање именовања, нотификацију тела за оцењивање усаглашености Европској комисији и државама чланицама Европске уније, као и посебни захтеви за орган надлежан за нотификацију. Уређивање ових питања је од нарочитог значаја за преношење, као и за спровођење европских директива новог приступа заснованих на Одлуци 768/2008/ЕЗ.

Чланом 15. су предвиђени општи захтеви за именовање. Држава задржава право да регулише питања компетентности тела за оцењивање усаглашености и да њихову способност за спровођење послова оцењивања усаглашености утврди у поступку именовања. У односу на решења из важећег закона, предвиђено је да се техничким прописом морају уредити и захтеви за именовано тело у погледу његовог правног статуса, као и захтеви који се односе на одговорност именованог тела за активности које поверава подизвођачу.

Чл. 16. и 18. уређују се обавезе именованих тела у вези са ангажовањем подизвођача и обавештавањем, у складу са Одлуком 768/2008/ЕЗ. Ове одредбе су углавном непромењене у односу на решења из важећег закона и подзаконских аката, осим одредбе из члана 18. став 3. Нацрта закона којом се предвиђа могућност да се техничким прописом уреди међусобно обавештавање именованих тела у вези са резултатима оцењивања усаглашености.

Чланом 17. уређује се доношење решења о именовању тела за оцењивање усаглашености од стране надлежног министра. Новина у односу на решења из важећег закона јесте у томе да решење о именовању може бити временски ограничено или донето под раскидним или одложним условом. Овим чланом уређује се и улога акредитације у поступку именовања. Законодавац је предвидео да се при доношењу решења о именовању узима у обзир сертификат о акредитацији који је издало Акредитационо тело Србије, у мери у којој су прописани поступци оцењивања усаглашености обухваћени обимом акредитације, као и да се узима у обзир испуњеност захтева српских стандарда којима су преузети релевантни хармонизовани стандарди који садрже захтеве за тела за оцењивање усаглашености, у мери у којој су ти захтеви обухваћени наведеним стандардима. Истовремено, уважен је принцип да акредитација не мора бити и једино средство за утврђивање компетентности тела за оцењивање усаглашености.

Чл. 19. и 20. Нацрта закона уређује се надзор над радом именованих тела, односно надзор над испуњавањем прописаних захтева за именовање тела за оцењивање усаглашености и над извршавањем прописаних обавеза именованих тела. Предвиђена је и могућност суспензије или одузимања именовања телу за оцењивање усаглашености, ако надлежни министар утврди да именовано тело више не испуњава прописане захтеве за именована тела или да не извршава своје обавезе, односно да извршава обавезе на начин који није у складу са одредбама овог закона и техничког прописа на основу којег је донето решење о именовању. Новина је и одредба којом надлежни министар, приликом доношења решења о одузимању именовања, може одлучити о периоду у коме тело за оцењивање усаглашености коме се одузима именовање не може поднети нови захтев за именовање, при чему је прописан период од најмање две године од дана правноснажности решења о одузимању именовања.

Чл. 21. и 22. уређују се питања у вези са нотификацијом тела за оцењивање усаглашености Европској комисији и државама чланицама ЕУ, у складу са Одлуком

768/2008/EЗ. Ово је због тога што у делу техничког законодавства којим се преузима хармонизовано законодавство ЕУ мора бити предвиђено да оцењивање усаглашености, од дана приступања Републике Србије Европској унији, спроводи, односно у њему учествује у складу са захтевима преузетог хармонизованог законодавства ЕУ, тело за оцењивање усаглашености које је нотификовано Европској комисији и државама чланицама ЕУ, тј. нотификовано тело. Нацртом закона се предвиђа централизована нотификација тела за оцењивање усаглашености, односно да је орган надлежан за нотификацију министарство надлежно за послове техничких прописа, стандардизације, акредитације, мера и драгоцених метала. Међутим, Нацртом се прописује да орган надлежан за нотификацију може нотификовати искључиво тела за оцењивање усаглашености која су именована од стране надлежног министра. Из наведеног произлази да се утврђивање испуњености прописаних захтева за нотификована тела и надзор над радом тих тела поверава надлежном министарству (министарству надлежном за доношење техничког прописа), али да орган надлежан за нотификацију остаје одговоран за примену прописаних поступака за оцењивање и нотификацију, као и надзор над радом тела за оцењивање усаглашености, у складу са Одлуком 768/2008/EЗ. Предвиђено је да ће се поступак нотификације тела за оцењивање усаглашености, начин утврђивања испуњености прописаних општих и посебних захтева за нотификована тела, надзор над радом тих тела, као и суспензија и повлачење нотификације уредити прописом који доноси Влада. У члану 22. прописују се посебни захтеви за надлежне органе у вези са обављањем послова нотификације у складу са Одлуком 768/2008/EЗ.

Чл. 23. до 32. уређују се обавезе испоручилаца и власника производа.

Чланом 23. утврђује се општа обавеза да производи који се испоручују на тржишту и стављају у употребу морају испуњавати захтеве свих техничких прописа који се односе на те производе. Прописује се и одговорност испоручилаца за усаглашеност производа које испоручује на тржишту у зависности од своје улоге у ланцу испоруке, као и за тачност и потпуност података које пружају о производима које испоручују на тржишту.

Може се уочити да се одредбама члана 23. не покрива само стављање на тржиште већ све фазе у ланцу испоруке, па је самим тим производ под надзором током ланца испоруке, али и у употреби.

Основни циљ овог закона је да се на тржиште стављају, односно испоручују производи који су усаглашени са техничким и другим захтевима, а пре свега оним безбедносним и другим захтевима којима се штите основне вредности друштва које представљају јавни интерес (нарочито живот, здравље и безбедност људи, заштита животне средине и имовине).

Улоге, тј. опште обавезе различитих испоручилаца производа (произвођача, заступника, увозника и дистрибутера) уређују се чл. 24. до 27. Нацрта закона. Најважнија је улога произвођача, који је одговоран за пројектовање и израду производа, па су стога и његове обавезе највеће. Предвиђено је да произвођач заступнику може, писаним овлашћењем, пренети своје обавезе, али не и обавезу обезбеђивања да је производ који ставља на тржиште пројектован и израђен у складу са прописаним захтевима, као ни сачињавање техничке документације. Имајући у виду да су и увозници лица која стављају производе на тржиште, и то производе из других земаља, њихове одговорности и обавезе у великој мери одговарају одговорностима и обавезама произвођача. На крају, обавезе дистрибутера су, између осталог, да поступају савесно у погледу прописаних захтева за производе како би обезбедили да на тржишту испоручују искључиво производе који су усаглашени са тим захтевима. У односу на решења из важећег закона, обавезе испоручилаца су општије и бројније и даје се овлашћење за

њихово детаљније уређивање у техничком пропису, у складу са потребама у различитим производним секторима.

Чл. 28-29. утврђују се посебне обавезе увозника и дистрибутера, ако стављају на тржиште производе под својим именом или трговачким знаком или измене производ који је већ стављен на тржиште, у мери која утиче на усаглашеност са захтевима из техничких прописа.

Члан 30. представља ново решење, у складу са Одлуком 768/2008/ЕЗ, за утврђивање ланца испоруке производа, с обзиром да се прописује обавеза испоручилаца да чувају и да, на захтев надлежног инспектора, достављају податке о свим испоручиоцима од којих су набавили производе, као и о свим испоручиоцима којима су испоручили производе.

Чланом 31. прописано је да власник производа, за који је техничким прописом утврђена обавеза прегледа ради потврђивања усаглашености производа током века употребе, може да стави у употребу тај производ, односно да омогући употребу тог производа, само ако су извршени прописани прегледи којима је потврђена његова усаглашеност. Ово је предвиђено како би се поједине европске директиве у целости могле преузети, нпр. за лифтове или опрему под притиском. Овим одредбама даје се могућност да се прегледима проверава да ли производ и током века употребе задовољава захтеве у погледу безбедности. Нижи, али ипак безбедан, ниво техничких захтева може бити прописан за „век употребе” производа, а мора се обезбедити одговарајућа компетентност тела које врши прописане прегледе. Прописује се да ове прегледе могу вршити именована или акредитована тела за оцењивање усаглашености или органи државне управе. Новина у односу на решења из важећег закона јесте одредба којим се прописује да се, ако се технички пропис примењује на сложен производ, односно постројење, тим прописом може утврдити обавеза власника да чува прописану документацију, као и да докаже усаглашеност у случају основане сумње у усаглашеност. Ова одредба је неопходна за обезбеђивање пуне примене одредаба из појединих европских директива које се у одређеној мери примењују и на постројења, као што је нпр. директива у области електромагнетске компатибилности.

Чланом 32. Нацрта закона прописано је важење иностраних исправа о усаглашености. Предвиђено је да исправа о усаглашености коју је издало инострано тело за оцењивање усаглашености, важи у Републици Србији ако је издата у складу са потврђеним међународним споразумима чији је потписник Република Србија. Овим чланом прописани су и услови под којима надлежни министар може решењем признати важење иностране исправе о усаглашености. Овим чланом Нацрта закона предвиђено је и да на основу решења о признавању иностране исправе из става 2. овог члана, произвођач, заступник или увозник ставља Српски знак усаглашености, уколико је то прописано српским техничким прописом. Такође, предвиђено је и да се начин и поступак признавања исправа из става 2. овог члана уређује прописом који доноси Влада. Предвиђено је и да се на питања која овим законом нису посебно уређена, а односе се на поступак признавања важења иностране исправе, примењују одредбе закона којим се уређује општи управни поступак.

Чланом 33. Нацрта закона прописана је надлежност Министарства за вођење одређених регистара, као и да ће поступак уписа у регистар, садржину и начин вођења регистара, ближе прописати министар надлежан за послове који се односе на техничке прописе.

Члан 34. Нацрта закона прописује нотификацију техничких прописа у припреми, одговарајућим органима, у складу са правилима међународних и европских споразума чији је Република Србија потписник.

Чланом 35. Нацрта закона прописано је пружање информација домаћим и страним правним и физичким лицима и другим заинтересованим странама, од стране Министарства, као информативног центра за производе.

Члан 36. прописује основ за формирање Савета за квалитет, као стручно саветодавног тела са циљем развоја области инфраструктуре квалитета у Републици Србији

Члан 37. прописује организацију активности и предузимање мера у оквиру тржишног надзора.

Члан 38. предвиђа прописе по којима су надлежни органи дужни да организују и спроводе надзор, циљеве које постижу својим активностима и мерама које предузимају у складу са законом, као и ближе одређивање тих органа.

Члан 39. прописује овлашћења надлежног инспектора у вршењу надзора, осим мера за које је овлашћен другим прописима.

Чл. 40. и 41. прописују поступање са производима који представљају ризик, као и поступање са усаглашеним производима који представљају ризик.

Члан 42. утврђује формалну неусаглашеност производа.

Члан 43. прописује, изузетно од одредаба чл. 39. до 41. Нацрта закона, предузимање одговарајуће мере од стране надлежног инспектора, за ограничавање или забрану испоруке производа на тржишту, повлачење или опозив производа, без претходног налагања корективних радњи, за производе за које утврди да представљају озбиљан ризик у складу са законом којим се уређује тржишни надзор.

Члан 44. утврђује клаузулу о јединственом тржишту .

Чл. 45. до 48. прописане су казнене одредбе и то за прекршаје, а висина казни је сразмерна тежини опасности коју производ може представљати.

Члан 49. прописује да надлежни инспектор неће поднети захтев за покретање прекршајног поступка против испоручиоца за кога је утврђено да је први пут испоручио на тржиште формално неусаглашен производ, под условом да је неусаглашеност отклоњена у року који је одредио надлежни инспектор.

Члан 50. прописује поступање уколико је утврђена неусаглашеност производа, која може да има последице и изван територије Републике Србије.

Чл. 50-57. садрже прелазне и завршне одредбе. Прописано је да се до доношења техничких и других прописа на основу овог закона, односно других закона, примењују технички и други прописи који су донети на основу Закона о техничким захтевима за производе и оцењивању усаглашености („Службени гласник РС”, број 36/09). Предвиђено је и да тела за оцењивање усаглашености која су именована, овлашћена, односно акредитована до дана ступања на снагу овог закона, настављају са радом до доношења техничких прописа, којима се утврђују захтеви које морају да испуне именована тела за оцењивање усаглашености у складу са овим законом, односно до доношења прописа из члана 15. овог закона. Прописује се и рок Влади, за доношење свих потребних подзаконских аката за спровођење овог закона, као и период важења раније донетих подзаконских аката. Овим одредбама такође је установљено да даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о техничким захтевима за производе и оцењивању усаглашености („Службени гласник РС”, број 36/09), као и Правилник о садржини обрасца на коме се објављује списак српских стандарда на које се позива технички пропис („Службени гласник РС”, бр. 110/09 и 14/12).



Чланом 58. прописано је да закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

#### IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ОВОГ ЗАКОНА

За спровођење овог закона нису потребна додатна средства из буџета Републике Србије.